

RECHTSPRAAK

Inlener komt verhaalsbescherming van 'opzet of bewuste roekeloosheid' toe ex artikel 52b ZW tegenover verhaalsactie eigenrisicodragende uitzendwerkgever.*Feiten*

Flexpoint (uitzendwerkgever) heeft werknemer uitgeleend aan Acco. Op 15 april 2011 heeft bij Acco een arbeidsongeval plaatsgevonden waarbij werknemer letsel heeft opgelopen. Het ongeval is niet te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid van Acco. De kern van het geschil gaat om het navolgende: Flexpoint heeft als eigenrisicodragers kosten gemaakt in het kader van de arbeidsongeschiktheid van werknemer. Flexpoint is van mening dat zij op grond van artikel 52a Ziektewet deze kosten op Acco kan verhalen nu Acco de aansprakelijkheid van het bedrijfsongeval heeft erkend. Flexpoint is de mening toegedaan dat het in artikel 52b Ziektewet gestelde dat de verplichting tot schadevergoeding slechts bestaat indien de ongeschiktheid tot werken is te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid van die werkgever uitsluitend van toepassing is op het UWV en niet op de eigenrisicodragers. Acco betwist de redenering van Flexpoint en is van mening dat, nu geen sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid, Flexpoint als eigenrisicodragers kort en goed gezegd dezelfde rechten toekomt als het UWV. De rechtbank en het hof hebben Flexpoint in het ongelijk gesteld.

Conclusie A-G (Assink)

Het bestreden arrest houdt wat de A-G betreft stand in cassatie. Volgens hem dient voor het UWV en een eigenrisicodragers onder artikel 52a ZW en artikel 52b ZW eenzelfde regime te gelden (ook) ten aanzien van een inlener.

Oordeel

De Hoge Raad oordeelt als volgt. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van dat arrest. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie art. 81 lid 1 Wet op de rechterlijke organisatie).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 17-04-2020

ECLI: ECLI:NL:HR:2020:739

Zaaknummer: 19/02439

Rechters: C.A. Streefkerk, M.V. Polak, C.E. du Perron, C.H. Sieburgh en H.M. Wattendorff

Advocaten: M.A.J.G. Janssen

Wetsartikelen: 52b ZW, 6:107a BW en 81 Wet RO